

Koele precisie

MariaMaria: Situations

T/m 16 juli. PArt, Baileystraat 5a, Zwolle. Inl: www.partofyourlife.nl

●●●●●

Er is weinig dat ze doet verschillen van een voorwerp: Maria van Wijk (1960) en Maria Hopmans – sinds 1995 een kunstenaarsduo – staan, zitten, lopen. Hun lichaam, meestal op de rug gefotografeerd in een verstarde pose, bevindt zich op een weg, in het bos, aan de oever van een meer. Er is één verschil: de lichamen hebben een gezicht, het gezicht heeft ogen, en die ogen kijken. De fotowerken van MariaMaria, zoals de twee zich noemen, zijn conceptueel. Alles in hun met koele precisie geënsce-neerde beelden draait om positiebepaling, blik en perspectief – een idee dat je ook bij kunstenaar Stanley Brouwn tegenkomt. Toch zijn de foto's van MariaMaria totaal anders: er is niets wetmatigs aan ze, hun landschappen met levende wezens stralen een soort beklemden schoonheid uit, mysterieus en dubbelzinnig.

Voor het eerst heeft het duo nu zelf een tentoonstelling ingericht met

'Twin Lake' (2011) van het kunstenaarsduo MariaMaria

werk van kunstenaars die zich allemaal nadrukkelijk bezighouden met 'situaties' die veranderen al naar gelang het standpunt verandert. De tentoonstelling – in kunstenaarsinitiatief P.Art in Zwolle – is een bijna museale opstelling met suggestief videowerk (Maurice Bogaert, Justin Bennett), poëtische tekeningen (Dane Mitchell, Justin Bennett) en fotografie (Charlott Markus en MariaMaria). Van hen is de Brit Justin Bennett de bekendste. Hij brengt al jaren geluid in kaart. In Zwolle toont hij de associatieve videofilm *Raw Material*, waarin hij met behulp van simpele middelen een waaier aan verhalen oproept. Geluiden van ijzer op ijzer, een deur die openslaat, voetstappen, het rumoer van een stad in de diepte – er verschijnen beelden op je netvlies, geuren dringen zich op, en de

vraag wie de hoofdpersoon 'J.' uit de video is: 'Justin' of 'Jij'?

Ook Maurice Bogaert is zo'n meester van suggestie. Hij toont met *Thursday, May the 10th* (2011) een wel heel bijzondere remake van een aflevering van de Nederlandse soap *Onderweg naar Morgen*. Bogaert bouwde op schaal alle decors van de aflevering op die bewuste dag na. Hij analyseerde de camerastandpunten, wiste de acteurs uit de serie en monteerde dromerige muziek onder datgene wat restte. Het resultaat is vervreemdend. Er is niets dan de schoonheid van het decor: de kleuren, stippen en strepen, de banken waar niemand nog een ruzie op uitvecht. Bogaert verdubbelt de leegte waarin *Onderweg naar Morgen* grossiert en keert haar om in een podium vol verbeelding.

LUCETTE TER BORG